

Justitsministeren (Nellemann): Med Hensyn til disse Endringsforslag skal jeg tillade mig at bemærke i Anledning af Forslag under Nr. 1, at, naar Lovforslaget har udstrakt Forbudet til at gjælde ikke blot hele Projektiler, men ogsaa Stykker af Projektiler, da er det slet, fordi Laboratorieafdelingens Erklæring til Artillerikorpsen, som er indsendt til Justitsministeriet, gaar ud paa, at ogsaa Stykker af Hulprojektiler ere farlige. Det hedder — jeg vil med den ærede Formands Tilslættelse oplæse det, det er Lyn 2—3 Linier —, at den Fare, der er forbunden med at afhænde et udgravet Projektil, hvori Sprængladning kan forefindes, ogsaa gjælder for Stykker af Hulprojektiler, der Krudtresten kunne sætte sig saa fast paa Projektilstykkernes Indervæg og danne en med Jernet saa ensartet Masse at se til, at kun den, der er vant til at behandle saadanne Sager, kan skjælné disse Krudtresters Tilstedeværelse". Jeg har ment, at overfor denne Udtalelse fra den sagkyndige Autoritets Side, at der ogsaa kunde være Fare forbundet med Stykker af Hulprojektiler, vilde det ikke være rigtigt at undlade at medtage dem. Det forekommer mig, at det vil være et Ansvar, man ikke kan paatage sig overfor en saadan Udtalelse, at undtage dem. Dertil kommer, at det vel egentlig nærmest er Stykkerne, der have praktisk Betydning; thi det er vel kun undtagelsesvis Tilfældet, at Private besidde hele, ikke sprungne Hulprojektiler, hvorimod det jo er meget hyppigt, at man finder enkelte Stykker af Granater og deslige i private Folks Bærgé. Derfor forekommer det mig, at Vedtagelse af Endringsforslag Nr. 1 er forbunden med Betænkelse. Endringsforslag Nr. 2 har jeg forsaavidt Mindre at indvende imod, som jeg, saaledes som nys bemærket, antager, at det kun vil have ringe praktisk Betydning, da det vist er rent undtagelsesvis, at Private besidde ikke sprungne, hele Hulprojektiler, og Endringsforslaget jo kun angaar saadanne. Det gaar altsaa ud paa, at de, der besidde saadanne hele, ikke sprungne Hulprojektiler, skulle inden 4 Uger indsende dem til Undersøgelse af Laboratorieetaten. I Betragtning af, at det formentlig kun er meget faa Mennesker, der ere i Besiddelse af saadanne hele, ikke sprungne Hulprojektiler, erkjender jeg, at det just ikke er nogen stor Forpligtelse, der herved paalægges, og derfor skal jeg med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 2 udtale, at jeg ikke skjønner, at det kan have nogen stor Betænkelse, om det vedtages. Min Stilling er altsaa denne, at, medens jeg maa fravaabe Endringsforslaget Nr. 1, idet jeg ikke kan se rettere, end at Forsamlingen ikke godt overfor Laboratorieafdelingens Udtalelser kan paatage sig Ansvarét ved at undtage Stykker af Hulprojektiler fra Forbudet, anser jeg derimod Endringsforslaget Nr. 2 for at være saa lidt generende for Publikum i Almindelighed, at jeg ikke skjønner, at der deraf kan opstaa nogen videre Ulempe.

Nørh: Det glæder mig paa Forslagsstillernes Begne, at den ærede Minister har fundet sig foranlediget til at tage mod Endringsforslaget Nr. 2; derfor skal jeg ikke berøre det, men kun tillade mig at sige et Par Ord om Endringsforslaget Nr. 1. Ifølge Skrivelsen til Ministeren kan det ganske vist se betænkligt ud, naar et saadant Stykke atter skulde kunne sprænges, naar det engang er explodéret; jeg har i alt Fald aldrig hørt det før, og hvis man ikke havde en saadan Autoritet for sig, maatte man tvivle meget derom. Men det er jo muligt, at der, hvad der vilde være mig en Glæde, var Medlemmer her i Salen, som kunne udtale sig derom — vi have jo militærkyndige Medlemmer, der maaske ogsaa kunde være en Smule granatkyndige, saa at de vide, om Sligt kan lade sig gjøre. Det er muligt, men jeg tror, det er et saa sjældent Tilfælde, at jeg ikke kan tro, at Endringsforslaget Nr. 1 skulde have den Betydning, der tillægges det. Det er ganske vist, at naar f. Ex. En faar fat i saadanne Stykker af Hulprojektiler og ved ydre Bold slaar dem ydeligere istykker, kan der komme Ald til, og det kan sænge og blåsse op; men at et Stykke kan sprænges; der ikke er hult, har jeg aldrig hørt, og jeg tror det ikke. Dermed skal jeg indskrænke mig til ogsaa fremdeles at anbefale begge Endringsforslagene til Vedtagelse.

Beth: Jeg holdt mig lidt tilbage for at høre, om ikke et af de ærede militærkyndige Medlemmer vilde ytre sit om det Punkt, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Nørh) berørte, nemlig om Antændelsen af en saadan Forbindelse mellem Krudt og Jern, der kan være bleven sidende paa et sprængt Stykke, kan medføre nogen Fare. Da intet af de militære Medlemmer har taget Ordet, maaske ogsaa, fordi der er nogle af dem, som ikke ere tilstede, skal jeg blot sige et Par Ord derom, forsaavidt jeg forstaa det. Jeg maa dog forudstikke den Bemærkning, at jeg i saa Henseende slet ikke er sagkyndig og altsaa ikke kan tale som saadan; men saa meget er mig dog bekendt, at, naar man skal sprænge en fast Masse, uden at bore Hul deri eller indslutte Sprængmassen i et Borehul eller en lignende Hulhed, vil man neppe kunne opnaa nogen Sprængning med noget andet Midde end Dynamit eller Nitro-Glycerin, der jo er det Samme. Jeg har hørt og kan sige, at det er mig bekendt, at, naar man lægger Dynamit ovenpaa en flad Sten og bringer det til Explosion, hvilket er noget Andet end at antænde det, da sprænges Stenen, men andet Sprængstof end dette har jeg ikke hørt noget Saadant om, og navnlig tror jeg ikke, det er Tilfældet med Krudt. Jeg kan derfor heller ikke overbevise mig om og tror ikke, at det har været Laboratorieafdelingens Mening at ville paastaa, at Stykker af Projektiler, hvorved der